

unødigt transport mellem forskellige hjemmehjælpsmodtagere.

Men en forudsætning for at forbedre arbejdsmiljøet og dermed måske reducere sygefraværet er en tilførelse af mere personale og plads til fagligt udviklende møder, supervision, efteruddannelse. Så hvis vi skal have en styrkelse af den kommunale hjemmehjælp, er det vigtigt, at man får en videreudvikling af dette og ikke prøver at skubbe det til side i hjemmehjælpernes arbejde.

Man skal også med hjemmehjælpen sørge for at have blik for, at der er andet end den snævert definerede arbejdsopgave og derfor skal hjemmehjælperen lægge mærke til, om der er brug for en konkret udvidelse, om der brug for nogle andre ting end lige den direkte form for hjælp. Denne styrke kan kun udnyttes optimalt, hvis en naturlig del af hjemmehjælperens arbejde også bliver en del af de jævnlige møder, som de holder i grupper, hvor de informerer hinanden, og hvor de vejleder hinanden.

Vi er nødt til ligesom at se det som et hele, for det er faktisk sådan, at hjemmehjælpernes gensidige kontakt med hinanden er en vigtig del, for at man har et ordentligt arbejdsmiljø, og for at man kan holde ud at arbejde med det her område.

Vi kan ikke ud af forslaget se, hvor mange ekstra job der kommer ud af de 250 mio. kr., men jeg håber, at vi i løbet af det korte udvalgsarbejde, der skal være, kan få en redegørelse for, hvor mange man faktisk forventer, og hvor man forventer, de bliver ansat hene. Det synes jeg da ville være interessant.

Loven er i høj grad en bemyndigelseslov. På den måde kan man sige, at det jo ikke er en lov, der styrker retssikkerheden på det plan. Vi er normalt ikke ret meget for bemyndigelseslove. Vi havde nok foretrukket – sådan som også andre ordførere har været inde på – at man havde skrevet mere præcist, hvad det er for nogle redskaber, som kunne bruges.

Vi vil også godt advare imod – vi kan jo se, at der er afsat nogle penge her, og jeg kan forstå, at der også er det i forbindelse med forhandlingerne om satspuljeforliget – at man begynder at pumpe en masse penge over i konsulentfirmaer og konsulentrapporter. Man skal i stedet for i højere grad prøve at udvikle kvaliteten gennem demokratiske redskaber, som har noget at gøre med de ansatte og brugerne. Og den måde, man skal sikre brugerne på, er gennem lovmæssige og lovfaste retsgarantier.

Sonja Albrink (CD):

Da vi i sidste samling behandlede lov om social service som en del af socialreformen, konstaterede jeg, at der blev gjort mere ud af at sikre kommunernes suverænitet end af at indskærpe deres ansvar over for omsorgen for de allersvageste. Dette lovforslag er vel i og for sig en bekræftelse af det.

Hovedsigtet er at forbedre kvaliteten i kommunernes hjemmehjælp efter § 71 og § 72 – det er fint nok, og det støtter vi i CD kravet om – og at den tildelte hjælp rent faktisk også bliver ydet. De ældre skal have den hjælp, som der er truffet afgørelse om, og som også er tildelt dem.

Det er allerede kommunernes pligt at sørge for, at disse ting er i orden, og derfor burde det jo ikke være nødvendigt, at socialministeren skulle presse kommunerne til at leve op til den pligt og følge op på de beslutninger, der træffes. Det burde de rent faktisk kunne finde ud af selv. Derfor vil jeg ikke lægge skjul på, at vi i CD synes, at det ikke burde være nødvendigt, at der på finansloven skal stoppes 250 mio. kr. i en pulje til at fremme kvalitetssikring af opgaver, der løses i kommunal regi. Det burde være den enkelte kommunes egen sag.

Det afgørende for CD er imidlertid, at kommunerne lever op til deres ansvar. Hvis gennemførelsen af dette forslag får kommunerne til at leve op til det ansvar og forsyningspligt på hjemmehjælpen, så er vi meget, meget tilfredse.

Tilkendegivelser fra mange ældre og deres organisationer viser, at kommunerne har vanskeligt ved at indfri de behov, de ældre føler for praktisk hjælp og pleje.

Der mangler hænder, og mange kommuner skærer ned på hjemmehjælpen af økonomiske grunde. Samtidig ved vi også, at vi kan forvente en vækst i antallet af ældre fremover, og dermed bliver problemerne endnu større, hvis man insisterer på at holde igen på bevillingerne. Derfor forliger CD sig med tanken om at tilføre området disse penge.

Poul Nødgaard (DF):

Selv om det er et lovforslag, der vel mere eller mindre har groet i SF's have, så vil jeg da sige, at Dansk Folkeparti kan støtte de intentioner, der ligger bag det, og som jo alene kører på det rent kvalitetsmæssige i hjemmehjælpen.

Venstres udmærkede ordfører, hr. Erik Larsen, sagde noget om, at der nok var for mange høvdinge og for få indianere inden for hjemmehjælpsområdet, og det kan jeg være enig med